

Indtægter paa i Kjøbenhavn, uden at man egentligt kjender, efter hvilke Regler der gaaes frem. Jeg har idetmindste ikke været istand til at komme til en klar Anskuelse om, af hvilken Bessaffenhed disse Regler ere. Jeg har ikke havt Leilighed til at forsøge, om disse Regler, som Commissionen muligviis følger, vare at erholde, og, som af Udvalget bemærket, de ere ikke bekendtgjorte. Der findes dog i Udvalgets Betænkning en Henvisning til, fra hvilke Grundsætninger Næringskatten gaaer ud. Det er bekendt, at den blev paabudt i Aaret 1812, og at der dengang fandt den saakaldte Classification Sted, en Classification, der, saavidt jeg veed, bestod deri, at man fordeelte de forskjellige Næringsveie i forskjellige Classer, og, saavidt jeg veed, ikke efter de Indtægter, som deraf havde, men efter den Vigtighed eller Anseelse, man tillagde dem. Der omtales i Forordningen af 1812 en saadan Classification, men den findes imidlertid ikke i Forordningen; og jeg har heller ikke havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med, fra hvilke Grundsætninger denne Classification er gaaet ud. (Meinert: Den overholdes ikke længere!). Det er meget rigtigt; jeg skal strax komme til den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand gjorde. Det er meget rigtigt, at Classificationen er høvet; men, hvad der er af Vigtighed, er, at i den Committee, der i sin Tid var nedsat af Borgerrepræsentanterne om at bewirke Classificationens Ophævelse, findes der i Borgerrepræsentanternes Møde af 14de April 1842 fremsat den Anskuelse, Committeeen dengang havde, og hvori det hedder, at Classificationen bør høves, men at imidlertid den nuværende Classification med nogen Omdannelse vistnok selv om den ogsaa ophører at være den bindende Regel, vil af Commissionen blive benyttet som vejledende Rettesnor, og kun fraviges i de Tilfælde, hvor den aabenbart fører til et ubilligt Resultat. De samme Udtryk findes i den kongelige Resolution af 26de April 1843, hvorved denne Indstilling bifaldtes. Der staar, at „Classificationen, om den end ikke længere ligesom kan tages tilfølg, fremdeles afbenyttes til Vejledning“. Vi ere altsaa, saavidt jeg skjønner, her aldeles inde paa

Classificationens Grundsætninger. Man tager altsaa Hensyn til enten Vigtigheden eller Omfanget af en Næringsvei uden at tage Hensyn til Indtagten af Næringsveien. Jeg troer saaledes, at det er denne Anskuelse, som Udvalget har fulgt, da det i det Forslag, som Udvalget har gjort til en Forandring i § 2, hedder: „Som Følge deraf bliver ved Næringskattens Ansættelse udelukkende at tage Hensyn til selve Næringsbrugsens Bessaffenhed og til det Omfang, hvori det drives af den Paagjældende“. Dette er, saavidt jeg skjønner, Omstændigheder, som ikke afgive den rette Basis for en Skat. Det har ogsaa vakt min særdeles Opmærksomhed, at Udvalget, saavidt jeg har opfattet det, egentligt har formeent, at en Skat efter Formue og Leilighed var den hensigtsmæssigste, — Noget, hvori jeg ogsaa er bleven beskryet ved de Uttringer, som ere blevne fremsatte af min ærede Ven, den 4de Landsktingsmand for 10de Kred. Men, naar man altsaa har den Anskuelse, at det er hensigtsmæssigt, at Skattens Basis eller Princip er Indtagten, da forekommer det mig uhensigtsmæssigt, ikke blot at beholde en Skat, som gaaer ud fra en ganske anden Forudsætning, men endogsaa ligesom at optage, at sanctionere den Grundsætning, som følges ved denne Skat. Det er med Hensyn hertil, at jeg er i stor Tvivl angaaende det Votum, som jeg skal afgive i nærværende Sag. Jeg indrømmer, at det er en Nødvendighed for Kjøbenhavn at erholde en større Indtægt, jeg indrømmer, at denne ikke kan erholdes igjennem en Forøgelse af Næringskatten; men jeg troer, at det Forslag, som her foreligger, udtaler Grundsætninger, som man ikke kan bisalde.

Indenrigsministeren: Det er ganske sandt, som den ærede sidste Taler sagde, at der ikke er en principiel Enighed mellem Ministeriet og Kommunen; men jeg skal anføre som Grund derfor, at Ministeriet har antaget, at den almindelige Formuesskat, dette store almindelige Spørgsmaal om en Indkomsskat, der ikke skal glæde sig ved den Velvillie, der mødte hos Pluraliteten i Rigsdagen, da det sidst blev fremsat, vilde have en dobbelt Betænk-